

סדר ברכת החמה

על פי שו"ת "חתם סופר", חאו"ח סימן נו

הובא ב: מנהגי חת"ס, עמוד מט, סימן י, סעיף א; כרם שלמה, סימן רכט; מהרש"ם בספרו דעת תורה, סימן רכט, ובהגהותיו לספר ארחות חיים (להגאון מספינקא), סימן רכט, ס"ק ג; משנה ברורה, סימן רכט, ס"ק ח. וכן כתב קיצור שולחן ערוך, סימן ס, סעיף ו.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יי מֵן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמַיִם: הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם, חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:**

אל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבֻרָךְ בְּפִי כָּל נִשְׁמָה. גְּדֹלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. דַּעַת וְתִבְוֵנָה סוֹכְבִים אוֹתוֹ (הוֹדוּ): הַמִּתְנַגֵּא עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְדָּר בְּכַבוֹד עַל הַמְרַכְבֵּה. זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָי כְּסָאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנָי (מְלֵא) כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁפֵּל. כַּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבַל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נִגְהָ. נֶאֱהָ זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בְּצִאתָם וְשׂוֹשִׁים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכַבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. צְהִלָּה וְרִנָּה לְזִכָּר מְלַכּוֹתוֹ. קָרָא לְשֶׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם. תַּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת (וְחַיּוֹת וְאוֹפְנִי) הַקֹּדֶשׁ:

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל, ומעשה ידיו מגיד הרהיב: יום ליום יביע אמר, ולילה לילה יחיה דעת: אין אמר ואין דברים, בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום, ובקצה תבל מליהם, לשמש שם אהל בהם: והוא כחתן יצא מחפתו, ישיש כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו, ותקופתו על קצותם, ואין נסתר מחמתו: תורת יי תמימה משיבת נפש, עדות יי נאמנה מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחי לב, מצות יי ברה מאירת עינים: יראת יי טהורה עומדת לעד, משפטי יי אמת, צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך נזהר בהם, בשמך עקב רב: שגיאות מי יבין, מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך, אל ימשלו בי, אז איתם, ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו ככל המונם: שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא: שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו (וכסא כבודו) בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא אלהינו, אין עוד. אמת מלכנו, אפס זולתו. כפתוב בתורתו, וידעת היום והשבת אל לבבך פי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

על (ועל) בן נקוה לך, יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת
 עזך. להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרת ופרתון.
 לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך.
 להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל
 כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך, יי אלהינו,
 יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על
 מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
 שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך, יי
 ימלך לעולם ועד: ונאמר, והיה יי למלך על כל הארץ.
 ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא (אמן), בעלמא די ברא, כרעותה,
 וימליך מלכותיה [ויצמח פרקגה ויקרב משיחה (אמן)].
 בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן
 קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
 ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא, לעלא מן כל ברכתא
 ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:
 יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים [טובים] עלינו ועל כל
 ישראל. ואמרו אמן:

עושה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל. ואמרו אמן:

